

Wszyscy Święci z rozbitych witraży
Po tragicznych wypadkach doczesnych,
Spoglądają z uśmiechem na twarzy
Na swe twarze z witraży współczesnych.
Tak inaczej ich namalowano,
Ale jednak są wciąż tacy sami.
Lud im radość i troskę powierza tak samo:
Wszyscy Święci, módlcie się za i nami.

I modlitwą są promienie słoneczne,
Co wpadają przez witraże do nawy –
Brzmia w Katedrze paciorki odwieczne:
Bóg dla nas jest łaskawy!

I w modlitwę przemieniają się dźwięki
Wielkiej fugi, która płynie organów –
Brzmi w Katedrze Najświętszej Panienki
Te Deum Laudamus!

Wszyscy Święci z głównego ołtarza,
Co ocalał z pożogi wojennej,
Spoglądają z uśmiechem na twarzach
Na swe twarze od wieków niezmiennie.
Trwa Najświętsza Ostatnia Wieczerza,
Pod gotyckim sklepieniem krzyżowym.
Lud im radość i troskę tak samo powierza:
Omnes Sancti, orate pro nobis!

I modlitwą są promienie słoneczne,
Co wpadają przez witraże do nawy –
Brzmia w Katedrze paciorki odwieczne:
Bóg dla nas jest łaskawy!

I w modlitwę przemieniają się dźwięki
Wielkiej fugi, która płynie organów –
Brzmi w Katedrze Najświętszej Panienki